

De mythe van de klimaatcatastrofe

Een nieuwe klimaatconferentie nadert: COP (*Committee of the Parties*) nummer 26. Deze zal van 31 oktober – 12 november 2021 in Glasgow plaatsvinden. Om in de stemming te komen is het gebruikelijk dat de media, gevoed door de officiële klimaatinstanties, het publiek overspoelen met onheilstijdingen over de aanstaande klimaatcatastrofe. Inmiddels wordt echter ook het tegengeluid krachtiger. In bovenstaande bijzonder professionele, degelijke en onderkoelde video komen de tegenargumenten uitvoerig aan bod.

De video biedt een fascinerend overzicht van de geschiedenis van de aarde, het ontstaan van het leven en de ontwikkeling van het klimaat, de verschuiving van tektonische platen, vulkanisme en inslag van meteorieten enz. enz., met mooie beelden en heldere animaties.

De presentator is Marco Pino. Onder de geïnterviewden bevonden zich Klaus-Eckart Puls, Horst-Joachim Lüdecke, Michael Limburg, Stefan Kröpelin en Sebastian Lüning.

Vragen die aan de orde komen zijn onder meer: Is er ècht sprake van een (aanstaande) klimaatcatastrofe? En helpt de *Energiewende* daartegen?

Dat is weinig waarschijnlijk, gegeven het feit dat het aardse klimaat altijd aan verandering onderhevig is geweest. En in de bloeitijd van het ontstaan van leven op aarde was de gemiddelde wereldtemperatuur 10 graden hoger dan thans.

En de snelheid dan waarmee de temperatuur de afgelopen honderd jaar is gestegen, ongeveer 1 graad Celsius? Is die dan niet uitzonderlijk? Nee, er zijn in het verleden perioden geweest waarbij de temperatuur in enkele decennia zo'n tien graden steeg.

Overstromingen in Duitsland, bosbranden elders in de wereld, de alarmistische boodschap van het recente rapport van het VN-klimaatpanel (IPCC), zijn dit de voorboden van de nakende klimaatcatastrofe? Volgens vele media is dit het geval. Zij brouwen daarvan een huiveringwekkende cocktail van de ellende die ons binnenkort te wachten staat.

Maar het is allemaal al eerder vertoond. Er is niets nieuws onder de zon. De aarde heeft het allemaal doorstaan. En dat geldt eveneens voor het leven op aarde.

Ook de acties van het Zweedse klimaatorakeltje, Greta Thunberg, en de *Fridays for Future*-beweging in haar kielzog passeren de revue. Hun hysterische protesten vormen een schril contrast met de onderkoelde, op feiten gebaseerde argumenten van deze video.

Voorts wordt uitvoerig stil gestaan bij de problemen die zich voordoen bij de berekening van de gemiddelde wereldtemperatuur. Temperatuurmetingen in één stad (Frankfurt) laten reeds grote verschillen zien. Hoe moeilijk is het dan wel niet een gemiddelde voor de gehele aarde te berekenen, eens te meer daar er in grote delen van de wereld weinig meetstations zijn?

Dan is er nog het stadseffect. Steden zijn in het algemeen warmer dan het platteland. En door uitbreiding van de steden lopen de temperaturen van de aldaar geplaatste stations op. Door sommige klimatologen wordt dit effect over de afgelopen honderd jaar wel op een

halve graad Celsius geschat. Daarmee zou dus een groot deel van de opwarming kunnen worden verklaard.

Ook wordt ingegaan op de zogenoemde ‘hiatus’ of opwarmings‘pauze’ (van 1998 – 2016) die moeilijk te rijmen valt met de opvatting dat de menselijke uitstoot van CO₂ (die in die periode gewoon bleef toenemen) een dominante invloed zou hebben op de ontwikkeling van de gemiddelde wereldtemperatuur (de zogenoemde AGW-hypothese, AGW = ‘*Anthropogenic Global Warming*’). In 2016 bereikte de gemiddelde wereldtemperatuur opnieuw een piek en sinds 2016 lijkt de temperatuur een soort plateau te hebben bereikt – dat, opnieuw, moeilijk valt toe te schrijven aan AGW.

Thomas Huxley zei het al:

The great tragedy of science – the slaying of a beautiful hypothesis by an ugly fact.

Uit mijn eigen (prettige) ontmoetingen met hen weet ik dat vele Groenlinkse mensen integer, fatsoenlijk en goedwillend zijn. Maar er zitten ook kwaadaardige ettertjes tussen die andersdenkenden graag in een kwaad daglicht stellen door hen te etiketteren als ‘klimaatontkenners’- als behorend tot dezelfde categorie als Holocaust-ontkenners.

Eén daarvan is **Andreas Lieb**, een obsessieve Duitse klimaatalarmist, die talloze klimaatlemma’s van de Duitse Wikipedia heeft herschreven en overall ‘*Klimakritiker*’ en ‘*Klimaskeptiker*’ heeft gewijzigd in ‘*Klimaleugner*’ (*Leugner* is ontkenner). En de Duitse media gaan daar massaal in mee. Dat is extra pijnlijk voor die klimaatsceptici – en het zijn er nog al wat – die familieleden in de Tweede wereldoorlog in de concentratiekampen hebben verloren.

Het herschrijven van lemma’s – zoals vroeger de de Sovjet Unie de geschiedenis voortdurend werd herschreven – door klimaatbevlogen en is overigens een verschijnsel dat zich ook in andere landen voordoet. Zie [hier](#). Het getuigt van intolerantie ten opzichte van andersdenkenden en vormt een aanslag op de vrijheid van meningsuiting.

Bovendien is het een absurde vergelijking. Er is niemand die het klimaat ontkent. Er is niemand die opwarming ontkent. En de meeste klimaatsceptici erkennen eveneens (enige) invloed van de mens. Maar de vraag is: hoeveel? En daarover hebben de klimaatsceptici een andere opvatting. Volgens hen is het weinig tot zeer weinig.

Hoe is dat nu toch mogelijk? Immers de overgrote meerderheid van de klimaatsceptici baseert zich gewoon op de vakliteratuur en op de feiten/metingen/waarnemingen. Het kan niet anders dan dat klimaatbevlogen en aan ideologische verblinding lijden.

Dat is overigens niet alleen in Duitsland zo. In Nederland heeft Sigrid Kaag (leider van D66) met de uitspraak, ‘*Do or die*’, hoge ogen gegooit naar het winnen van de trofee van de meest onzinnige politieke uitspraak in de Nederlandse geschiedenis ooit. Bij zoveel onbenul moet men onwillekeurig denken aan de laatste woorden van Willem van Oranje:

Mon Dieu, Ayez pitié de moi et de mon pauvre peuple.

Ook wordt de Duitse klimaatalarmist Harald Letsch ten tonele gevoerd en wordt onthuld hoe deze op de TV al kersenplukkend de kijkers om de tuin leidt.

Een ander interessant thema waaraan aandacht wordt geschonken, is hoe de officiële klimaatinstellingen, zoals de Amerikaanse NOAA, in de loop der tijd de historische meetreeksen van de temperatuur hebben ‘aangepast’. In de statistiek is het niet ongewoon dat historische meetreeksen achteraf worden gecorrigeerd als meer betrouwbare data beschikbaar komen (de OESO bijvoorbeeld doet dat regelmatig). Maar in de klimatologie is het opvallend dat zulks in negen van de tien gevallen leidt tot een stijler oplopende temperatuurcurve, in lijn met het dominante narratief, hetgeen geeft te denken.

Ook wordt aandacht geschonken aan de Climategate-affaire en worden enkele saillante e-mails getoond, die geen twijfel laten bestaan over het wetenschappelijk onethisch gedrag – sommigen zouden het als bedrog en collusie kwalificeren – van de belangrijkste protagonisten in deze affaire: Phil Jones en Michael – hockeystick – Mann.

Aan het eind nog beelden van optredens van de Duitse **klimaatpaus Hans–Joachim Schellnhuber**, voormalig directeur van het PIK (*Potsdam Institut für Klimafolgenforschung*, de oerbron van het Duits klimaatalarmisme) vergezeld van diens kardinaal Stefan Rahmstorf (de Torquemada van de klimaatinkuisitie), die op een partijcongres van de *Grünen* als verlossers worden toegejuicht.

Samengevat: verplichte kost voor klimatofielen van alle gezindten.

Tot slot een retorische vraag. Welke omroep in Nederland voelt zich geroepen om dit excellente programma – met ondertiteling – uit te zenden? Voor trouwe lezers van Climategate.nl is het antwoord op deze vraag niet moeilijk te raden.
